

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 8/2021
28.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Луковић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Танасковић, адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Драгослав Бисерчић, адвокат из ..., ради неновчане чинидбе, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Крушевцу и Апелационог суда у Крагујевцу, у седници већа одржаној дана 28.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Крушевцу.

Образложење

Апелациони суд у Крагујевцу донео је дана 10.09.2020 године решење Гж 387/20 којим се огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалбама тужених, изјављеним против пресуде Основног суда у Брусу, Судска јединица у Александровцу П 1342/15 од 28.05.2019. године и по правноснажности решења спис предмета је уступио Вишем суду у Крушевцу.

Виши суд у Крушевцу није прихватио стварну надлежност, па је решењем Гж 1389/20 од 15.12.2020 године предложио Врховном касационом суду да реши настали сукоб стварне надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности на основу овлашћења из члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 ... 65/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Крушевцу.

Сукоб надлежности између наведених судова последица је другачијег тумачења члана 469. Закона о парничном поступку у коме је прописано да се не сматрају споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине. Наведена одредба закона значајна је приликом разграничења надлежности за поступање у жалбеном поступку, имајући у виду да сходно одредби члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова виши суд (а не апелациони) одлучује о жалбама изјављеним против пресуда донетих у споровима мале вредности.

По оцени Врховног касационог суда, предметна парница се не може сматрати спором о непокретностима у смислу члана 469. Закона о парничном поступку, јер се тужбеним захтевом не установљавају нити мењају стварна права на ствари, већ се тражи неновчана чинидба – да тужене не затварају капије на огради и да не паркирају ауто ван гараже. Како је у тужби од 16.07.2008. године назначена вредност предмета спора од 10.000,00 динара, што је мање од 3.000,00 евра у динарској противвредности на дан утужења, то овај спор има карактер парнице о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. Закона о парничном поступку. Сходно наведеном, за поступање по жалби уложеној против пресуде донете у таквом поступку надлежан је виши суд, конкретно Виши суд у Крушевцу, на чијем подручју се налази суд који је пресудио у првом степену (члан 4. став 1. тачка 9. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава).

Из изложених разлога, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић